

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14532-10-13 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

בפני כבוד השופט גד גדעון

חנניה חנן בוכבזה
ע"י ב"כ עו"ד אברהם פרץ

המערער

נגד

מדינת ישראל – רשות המיסים
ע"י ב"כ עו"ד אמנון שילה

המשיבה

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
1. זהו פסק דין בערעור על החלטות מנהל מע"מ, לפסול את ספריו של המערער לפי הוראת סעיף 77(ב) לחוק מס ערך מוסף (להלן: "החוק"), להטיל עליו כפל מס, על פי הוראת סעיף 50(א) לחוק, ולחייבו לשלם קנס בגין אי ניהול ספרים, לפי סעיף 95(א) לחוק. הוחלט לדחות את הערעור ולהלן הנימוקים.
2. המשיבה החליטה לפסול את ספריו של המערער ולהטיל עליו כפל מס וקנס, בגין 61 חשבוניות אשר הוצאו על ידי חברת ב.א.ר.י 52 בע"מ (להלן: "חשבוניות ב.א.ר.י") במהלך שנת 2009 וסכום המע"מ הנקוב בהן הינו 926,872 ₪ (סכום החשבוניות כולל מע"מ הינו 6,673,553 ₪). סכום כפל המס בגין חשבוניות אלה – 1,853,744 ₪ נכון ליום 28.8.13. שיעור הקנס שהושת על המערער בהתאם להוראת סעיף 95 לחוק, עמד על 1% מהמחזור בתקופה הרלוונטית, וסכומו 75,466 ₪, נכון ליום 15.7.09.
- נימוקי המשיבה פורטו בהודעות מר רונן מינאי, ממונה חוליית בקח"ש – פשיעה חמורה, באגף מע"מ, מיום 8.9.13. זאת לאחר שביום 5.8.13 נערך למערער שימוע בפני מר מינאי, בנוכחות עורך דינו (הקודם) של המערער. בהודעות המשיבה נקבע, כי כל החשבוניות האמורות הינן חשבוניות כוזבות, אשר אינן משקפות עסקה אמיתית, וכי חברת ב.א.ר.י, אשר הוציאה את החשבוניות, הייתה חברה ריקה מתוכן ולא ביצעה כל פעילות עסקית ממשית, מלבד הפצת חשבוניות פיקטיביות.
- יצוין, כי יחד עם ספרי המערער, אשר נפסלו כאמור, נפסלו גם ספרי חברת א.ד. הדר פרויקטים בע"מ שבבעלות המערער, בגין חשבוניות שהוצאו במהלך שנת 2010, על ידי החברות אר-נס בע"מ, נאדר מוסטפא בע"מ, ואגמנס בע"מ (אשר שמשו לטענת המשיבה, יחד עם חברת ב.א.ר.י להפצת חשבוניות פיקטיביות, על ידי אותם גורמים). גם על חברת א.ד. הדר פרויקטים הוטל כפל מס וקנס. החברה הגישה ערעור על ההחלטות בעניינה (במקור הוגש הערעור על ידי המערער והחברה יחד, בהמשך הוגש ערעור החברה בנפרד במסגרת ע"מ 14-04-49393), וביום 16.12.14 נדחה ערעורה של החברה לאחר שלא הפקידה ערובה, בהתאם להחלטה מיום 3.11.14.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

3. בנימוקי המשיבה כפי שפורטו בהודעות מיום 8.9.13, נקבע בין היתר: "ביום 05/08/2013 נערך שימוע...לגבי חשבוניות המס שנרשמו בספריד החל מיום 01/01/2009...בשימוע זה ועל סמך העדויות שנגבו במהלך החקירה, לא השתכנעתי כי לא ידעת כי מדובר בחשבוניות פיקטיביות, וזאת מהנימוקים הבאים..."

חברת ב.א.ר.י 52 בע"מ ח.פ. 513940924 – החברה נרשמה לצרכי מע"מ בחודש 11/2007 בענף "מסחר סיטונאי בחומרי בניין", הבעלים הרשומים של החברה הינם ... בראנס אהרון רוני... ודוד שבת.

בעדות אשר נגבתה ממך בתאריך 08.03.2011 טענת כי את חוזה העבודה מול חברת ב.א.ר.י חתמת מול רוני ברנס אך מי שהביא לך את החשבוניות בפועל הינו דוד שבת. בעדות מיום 09.03.2011 טענת כי את חוזה העבודה מול חברת ב.א.ר.י חתמת מול דוד שבת ולא מול רוני ברנס כפי שטענת בעדותך הקודמת.

על פי העדויות השונות שנגבו מגברת מיכל פפו מי שניהל את חברת ב.א.ר.י היה מר רוני ברנס ולמר דוד שבת לא הייתה אפשרות או זכות החלטה בחברה. בעדות שנגבתה מגברת אפרת כהן עובדת החברה נמסר כי לחברה לא היו עובדים, משאיות או ציוד טכני על מנת שתוכל לספק חומרים או לבצע עבודות כפי שמופיע על גבי חשבוניות שהוצאת לחברות ולעוסקים שונים.

עוד עולה מכלל העדויות ומעדותה של גברת מיכל פפו כי כל מטרתה של חברת ב.א.ר.י הייתה הנפקת חשבוניות מס פיקטיביות במטרה לעזור לאחרים להשתמט מתשלום מס. כנגד חברת ב.א.ר.י 52 וכנגד דוד שבת ורוני ברנס הוגש כתב אישום חמור הכולל בין היתר הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות.

חשבוניות המס שהוצאו לך לא היו מפורטות וזאת בניגוד לס' 9 ו-9א' להוראות ניהול פנקסים. כמו כן נמצא כי למעט חשבוניות המס שנוכו לא היה בידך כל מסמך אחר המאשר את ביצוע העסקאות בפועל כגון: מסמכי התחשבות, חוזי עבודה, כתבי כמויות וכיו"ב...

...לאור המפורט לעיל ועל פי כל העדויות והחקירות שנערכו לחברתך נמצא כי ניכית מס תשומות באמצעות חשבוניות פיקטיביות על שם החברות המפורטות בסעיפים א-ג וזאת בניגוד לסעיף 38(א) לחוק מע"מ".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

4.

המערער טען, כטענה מקדמית, כי החלטת המשיבה בטלה, משום שהשימוע שנערך לו עובר לקבלת ההחלטות היה פגום. זאת, הן משום שעובר לקיום השימוע קיבל המערער, לטענתו, **"רק חלק מזערי מחומר החקירה שעליו התבסס המשיב.."**, הן משום שקיום השימוע במקביל לקיומה של חקירה פלילית נגד המערער, פגע לטענתו, ביכולתו להתגונן כראוי בפני החשדות, שכן גילוי הטענות במסגרת השימוע האזרחי, עלול היה להוביל לחשיפת קו ההגנה שלו בהליך הפלילי, הן משום שלטענתו המשיבה גיבשה כבר דעה סופית בעניינו, ונציגיה לא היו מוכנים לשקול טענותיו בלב פתוח, והן משום שלסברתו, החלטות המשיבה לא נומקו כראוי, באשר הקביעה לפיה החברות שהוציאו את החשבוניות היו ריקות מתוכן, והחשבוניות היו פיקטיביות, נסמכו על עדויות מפי השמועה ועל עדויות סברה, והדברים לא נבדקו כנדרש על ידי הרשות.

על כן טען המשיב, כי השימוע נערך, תוך פגיעה בכללי הצדק הטבעי, מבלי שניתנה לו אפשרות ראויה להיערך לשימוע, ומבלי שטענותיו נשמעו ונשקלו כראוי.

לגוף ההחלטות טען העורר, כי המשיבה לא הראתה שעקרון ההקבלה הופר, כי הנטל להוכיח כי העורר ידע שהחשבוניות כוזבות, מוטל על המשיבה, וכי היא לא הרימה נטל זה. כן טען, כי החשבוניות משקפות עסקאות אמת, וכי קודם ההתקשרות עם אותן חברות, ערך המערער בדיקות מדוקדקות, שבגדרן דאג לקבל מסמכים חיוניים.

מכל מקום, לטענת המערער, הוא לא ידע ולא יכול היה לדעת על פגמים כלשהם, ככל שנפלו בחשבוניות.

לעניין פסילת הספרים, טען המערער בין היתר, כי ההחלטות לא נומקו, וכי במסגרת חומר החקירה שאספה המשיבה, נכללו אישורי ביצוע בגין כל עבודה שביצע המערער, עבור מוציאות החשבוניות, ומכאן לשיטתו, לא היה מקום לפסול את הספרים.

המערער הוסיף וטען, כי הקנס נקבע באופן שרירותי, בשיעור המקסימלי אותו מתיר החוק, ללא הפעלת שיקול דעת של ממש, והינו בלתי מידתי.

5.

המבחן החל לעניין הפעלת סמכות מנהל מע"מ להטיל על עוסק "כפל מס" וקנס מנהלי, בגין ניכוי מס תשומות, על פי חשבונית שהוצאה שלא כדין, הינו מבחן סובייקטיבי, הבוחן את מודעות העוסק להוצאת החשבונית שלא כדין [זאת בשונה מן המבחנים בעניין ניכוי מס תשומות על פיהם לא יותר הניכוי, מקום שהחשבונית הוצאה שלא כדין מבחינה אובייקטיבית, למעט כאשר מוכיח מקבל החשבונית, כי נקט את כל האמצעים הסבירים לוודא כי החשבונית הוצאה כדין (ע.א. 4069/03 מ.א.ל.ר.ז. שיווק מתכנות בע"מ נ' מנהל מכס ומע"מ, פ"ד נט(5), 836, 851, וכן ע"א 3758/96 סלע חברה למוצרי בטון בע"מ נ' מנהל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

המכס ומע"מ, פ"ד נג(3), 493, 515]]. יחד עם זאת נפסק, כי בהינתן שחשבונית על פיה נוכה מס תשומות, הוצאה שלא כדין, מוחזק העוסק כמי שידע על כך, ועל כן רובץ על כתפיו הנטל להפריך חזקה זו, ולהראות, כי לא הייתה לו מודעות, לכך שהחשבונית הוצאה שלא כדין: "קשה איפוא להלום את המבחן האובייקטיבי... עם הסיכומות של סעיפים 50(א1) ו- 77ב(ב) לחוק, בהן נקבע במפורש כי היעדר מודעות לפסול שנפל בהוצאת החשבוניות – מהווה, כשלעצמו, הגנה מפני הפעלת הסמכות הנ"ל. גם החריג למבחן האובייקטיבי... איננו פותר את הקושי, שכן הוא עדיין מצומצם באופן משמעותי ביחס להגנות המוסדרות בסעיפים הנ"ל. נראה לפיכך כי לשון הסעיפים הנ"ל מחייבת להחיל – ביחס לסמכות להטיל כפל קנס ולסמכות לפסול פנקסים שבסעיף 77ב(ב) – מבחן סובייקטיבי. יחד עם זאת, נוכח המבנה שבו מנוסחים הסעיפים, הדרישה להיעדר מודעות מצד העוסק לפסול שבהוצאת החשבונית – מהווה רק "הגנה". לפיכך הדרך ההגיונית לפרש את הסעיפים הנ"ל היא כי עם התמלאות היסוד האובייקטיבי – קיומה של חשבונית שהוצאה שלא כדין – קמה מעין "חזקה" כי העוסק ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין, והנטל מוטל על עוסק להפריך את החזקה האמורה ולהראות למשיב כי הוא היה חסר מודעות בכל הנוגע לעובדה שהחשבונית אותה ניכה כמס תשומות – הוצאה שלא כדין" [ע"א 3886/12, זאב שרון קבלנות ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ (ניתן ביום 26.08.14) בסעיף 42 לפסק הדין].

לעניין זה תראה "עצימת עיניים" כידיעה, ועל כן, אדם שנמנע מלברר נסיבות חשודות ביחס להתנהגות מוציאה החשבונית, או זהותו, או ביחס לחשבונית עצמה, יראה, כמי שהיה מודע לפגם שנפל בחשבונית, ומשנמצא כי חשבוניות שהגיש עוסק הוצאו שלא כדין, עליו לשכנע, כי נקט "בפעולות משמעותיות להסרת חשדות אלו" (שם, בסעיף 45 לפסק הדין).

מכאן, כי ככל שתתקבל ביחס לחשבוניות שבמחלוקת, או חלקן, טענת המשיבה, באשר לפגמים הנוגעים לחברת ב.א.ר.י. שהוציאה את החשבוניות, או לפגמים בחשבוניות עצמן, הרי שמוטל על המערער הנטל להוכיח, כי לא ידע על אותם פגמים, וכי לא "עצם את עיניו", נוכח נסיבות מחשדות, ביחס לחשבוניות האמורות.

6. המשיבה העידה, את מר רונן מינאי, אשר ערך את השימוע, והחליט לפסול את ספרי המערער, להטיל עליו כפל מס, ולחייבו בתשלום קנס. בתצהיר עדותו הראשית פירט, את הראיות שעמדו בפני המשיבה, ואשר ביססו את מסקנתה, כי המדובר בחשבוניות כוזבות, אשר הוצאו על ידי חברה שלא עסקה בפעילות כשרה כלשהיא, ואשר ייעודה היחיד, היה ייצור ומכירת חשבוניות כוזבות. לתצהירו צורפו הראיות המנהליות עליהן הושתתה ההחלטה.

כעולה מתצהיר מר מינאי, התבססה המשיבה, בין היתר, על הודעות גב' מיכל פפו, אשר הועסקה בהוצאת החשבוניות, על ידי מי שניהלו את הפעילות העבריינית, שכללה ייצור

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

והפצה של חשבוניות כוזבות באמצעות חברת ב.א.ר.י. וחברות אחרות ששימשו לצורך כך (בהן חברות אר-נס בע"מ, נאדר מוסטפא בע"מ ואגמנס בע"מ, אשר חשבוניות שהוציאו לכאורה, נמצאו אף הן כוזבות ובגינן נפסלו כזכור, ספרי חברת א.ד.הדר בע"מ שבבעלות המערער, והוטל עליה כפל מס וקנס מנהלי), על ידי מר אהרון (רוני) ברנס ומר דוד שבת, אשר ניהלו את הפעילות האמורה (הודעות מימים 7.3.11, 3.3.11 ו-28.2.11 - נספחים ה'-ז' לתצהיר העד, בהתאמה). בהודעותיה המפורטות, אישרה גב' פפו את הדברים, והודתה כי ידעה, על כך שחברת ב.א.ר.י ריקה מתוכן, ושימשה, יחד עם חברות אחרות שהפעילו מר ברנס ומר שבת, לייצור והפצת חשבוניות פיקטיביות.

עדותה של גב' אפרת כהן, עובדת נוספת, אשר הועסקה על ידי מר בראנס ומר שבת, חיזקה אף היא את המסקנה כי חברת ב.א.ר.י עסקה בהוצאת חשבוניות פיקטיביות ולא בכל פעילות כשרה.

לדברי העד, בדיקה שערך העלתה, כי חברת ב.א.ר.י. לא דיווחה על העסקת עובדים כלשהם.

לתצהיר העד צורפה גם הודעת מר ברנס מיום 16.3.11, במסגרתה שמר על זכות השתיקה, לא השיב עניינית לשאלות שנשאל, וממילא לא סיפק גרסה כלשהי, ביחס לפעילות החברות שהפעיל, לרבות חברת ב.א.ר.י, ולא הפריך את המסקנה, כי יעודה היחיד של חברת ב.א.ר.י, היה הפצת חשבוניות פיקטיביות.

לתצהיר צורפה גם, הודעת מר דוד שבת מיום 15.3.11 (נספח י' לתצהיר העד). בחקירתו זו, מסר מר שבת גרסה תמוהה, באשר למקום המצא מסמכי הנהלת חשבונות של חברת ב.א.ר.י, ובהתייחס לחשבוניות שהוצאו לעיסקו של המערער - לא יכול היה להצביע על כל ראיה חפצית, אשר תתמוך בטענה שחשבוניות אלה שיקפו עיסקאות אמת.

בשולי פרק זה בתצהיר עדותו הראשית, הוסיף מר מינאי: "ברנס ושבת הנ"ל היו חלק מפרשה גדולה מאוד של סחר בחשבוניות כוזבות, פרשה שכונתה "נגר לבן". כנגד שניהם (ואחרים) הוגש כתב אישום. בכתב האישום נטען, בין השאר, כי החשבוניות הנ"ל של ב.א.ר.י וארנס הוצאו על ידם כוזב. ביום 15.10.13 ניתנה הכרעת דין בפרשה (במסגרת ת"פ 38119-03-11) ובה הורשעו ברנס ושבת בגין הוצאת החשבוניות הנ"ל כחשבוניות כוזבות. עוד חשוב לציין, שבית המשפט נותן בהכרעת הדין אמון לגרסתו הנ"ל של מיכל פפו ואפרת כהן". יוער, כי מר ברנס ומר שבת הורשעו ברוב העבירות שיוחסו להם בכתבי האישום, ובין היתר, בהפצת כמות עצומה של חשבוניות פיקטיביות באמצעות חברות שונות, ובהן חברת ב.א.ר.י, ונגזרו עליהם, עונשי מאסר ארוכים וקנסות גבוהים.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

באשר לטענות המערער לעניין השימוע, העיד מר מינאי בתצהיר עדותו הראשית, כי עובר לביצוע השימוע בפניו, ביקשו ממנו מייצגיו של המערער לקבל את חומר הראיות שעמד לנגד עיניו, ולדבריו, אכן נמסרו לידיהם המסמכים הרלוונטיים, ואף נדחה מועד השימוע לצורך כך. לעניין זה, צורפה לתצהירו תרשומת מיום 07.07.13, המעידה, על המצאת המסמכים לב"כ המערער. לתצהיר צורף גם פרוטוקול השימוע, בו פורטו טענות המערער ובא כוחו.

7. למערער העידו – המערער עצמו; מר ניר סרויה, מנהל בחברת ישראלמרי, עברה ביצע המערער לטענתו, עבודות בנייה, בתקופה הרלוונטית, אשר העיד, בין היתר, על נוכחות מר דוד שבת באתר הבניה של ישראלמרי; וכן, מר דוד שבת, אשר אישר את טענות המערער, לפיהן סיפקה לו חברת ב.א.ר.י עובדים, וביצעה עבורו עבודות כקבלנית משנה.

יצויין, כי מר שבת מרצה עונש מאסר, והיה אסיר גם בעת שזומן להעיד כאשר התייצב בבית המשפט. בשיבה אליה הובא לראשונה, הודיע העד, כי אינו מוכן להעיד, עד שתידון בקשת רשות ערעור שהגיש, על פסק הדין, אשר דחה את ערעורו על הכרעת הדין בעניינו (אם כי הקל מעט בעונשו). נוכח עמדה זו של העד, נשמעה עדותו, רק לאחר שנדחתה בקשת רשות הערעור, מה שהאריך כמובן את משך ההתדיינות.

8. סבורני, כי המערער לא הרים, את הנטל המוטל עליו, לעניין החשבוניות שבמחלוקת, כמפורט להלן.

א. המדובר כאמור ב-61 חשבוניות, אשר הוצאו במהלך שנת 2009, וסכומן (כולל מע"מ) כ- 6.6 מליון ₪. היה מקום לצפות, כי התקשרות בהיקף כזה, תותיר ראיות רבות לקיומה, כגון - חוזים, יומני עבודה, מסמכים הנוגעים לעובדים, התחשבות בעניין מספר העובדים שהעמידה ב.א.ר.י לרשות העותר במועדים שונים, לטענתו, ראיות לביצוע עבודות על ידי ב.א.ר.י כקבלן משנה של המערער, ועוד. חרף האמור, נשענה גרסתו של המערער, על מסמכים מעטים, ובהם, הסכם העבודה עם ישראלמרי, והסכם כללי ולקוני למדי, בין חברת ב.א.ר.י ובין המערער. המערער לא הציג מסמכים נוספים, להוכחת אמיתות הקשר הנטען, בינו ובין חברת ב.א.ר.י, ולהוכחת האותנטיות של החשבוניות.

בסעיף 41 לתצהיר עדותו הראשית, העיד המערער לעניין החוסר במסמכים: **"כך למשל הצגנו למשיבה מערכת תקשורת חוזית מול כל קבלני המשנה (מוציאי החשבוניות) נשוא ערעור זה, הצגנו אישורי מס בתוקף של כל קבלן המשנה עובר להתקשרות עמה, הצגנו תשלומים בצ'קים למוטב בלבד לפקודת מוציאי החשבוניות וכן הצגנו ראיות מתוך החקירה שערכה המשיבה בעצמה"**.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

בפתח חקירתו הנגדית העיד, כי כל המסמכים האמורים נכללו בחומר הנהלת החשבונות שלו, שנלקח על ידי רשות המיסים, עם פתיחת חקירתו, ובהמשך כאשר פנו מייצגיו אל רשות המיסים בבקשה לצלם את המסמכים, תחילה לא נענו, ובהמשך נמסרו לידיהם "... כמה דפים...". יצוין, כי המערער לא הגיש בקשה לעניין זה לאחר הגשת הערעור.

המסמכים הנטענים לא הוצגו בפני בית המשפט. המערער נחקר לעניין זה בחקירתו הנגדית והעיד:

ת: לא. יש טעות. (עמ' 12 לפרו' ש' 20-22).
בהמשך העיד המערער, כי מסר בזמן אמת לרואת החשבון שטיפלה בענייניו "... תצלומי שיקים, פרעונות מהבנקים שנפרעו שיקים. אסמכתאות לתשלום של לקוחות...", אך לדבריו: "היא ניהלה את הכרטסת בצורה לא מסודרת. אני לא רוצה להאשים רק אותה, גם אני אחראי" (עמ' 12 לפרו' ש' 30-32).

המערער הוסיף והעיד, כי ערך התחשבות מפורטת עם המזמינה – ישראלמריין (עמ' 14 לפרו' ש' 1-3). גם מסמכים לעניין זה לא המציא המערער לבית המשפט. כן העיד, כי ברשותו פירוט העבודה וההתחשבות בגין כל חשבונית, אותו יוכל להמציא (עמ' 14 לפרו' ש' 20-24), וכי בידי רואה החשבון שערך עבורו את הדוחות לשנים 2010-2012 "... כל צילומי השיקים שבאמצעותם שילמתי לקבלני משנה, וגם השיקים שאני קיבלתי מלקוחות ואני נתתי" (עמ' 14 לפרו' ש' 31-32).

דבריו אלה, עוררו תמיהה, שכן אף מסמך מהמסמכים האלה לא הומצא לבית המשפט. העד השיב לשאלת בית המשפט בעניין זה על רקע התמיהה האמורה:
"לשאלת בית המשפט אם סיפרתי לעו"ד שהכין את הערעור, אני משיב שלא. יש לי את רוב החומר שיש במחשבים של הבנקים, צילומי שיקים. שילמתי בשיקים עם קרוס, אבל לא למוטב בלבד. לשאלה אם אמרתי לחוקר במע"מ שיש לי את כל המסמכים האלה, אני משיב שכן. הוא שאל אותי למה יש הפרשים בכרטסות, אמרתי לו שיש לי את כל החומר. לשאלה למה לא הצגתי בפניו את כל המסמכים בזמן החקירה, אני משיב כי העורך דין שלי הוליך אותי שולל בזה שהוא לא לימד אותי דברים ולא שאל אותי לגבי החומר שדרוש, הוא דיבר איתי רק על הכסף ואיים עלי שאם אני לא אסגור עם רשות המיסים במיליון וחצי אז החוקר מינאי, יפשוט על החברות החדשות שלי" (עמ' 15 לפרו' ש' 1-8).

יש לזקוף לחובת המערער, את המנעותו מהמצאת המסמכים האמורים, המצויים לטענתו בידיו, או בידי רואי החשבון שלו. משקל מחדלו האמור, הינו רב, משום שמדובר במסמכים שיכולים היו, אילו הומצאו, לאפשר לבחון את הקשר הנטען עם חברת ב.א.ר.י.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

המערער אישר, כאמור לעיל, כי הנטען בסעיף 41 לתצהירו אינו אמת. יוער, כי במהלך החקירה החוזרת נעשה ניסיון לתקן את הפגם האמור, כאשר שאל אותו בא-כוחו: "אני מפנה אותך לסעיף 41 בתצהירך, מה לא נכון כאן?" השיב המערער: "הטעות היא שהצגנו תשלומים בשיקים למוטב בלבד, ולא היו שיקים למוטב בלבד" (עמ' 18 לפרו' ש' 20-21). קשה לקבל הסברו זה של המערער, נוכח תשובתו החד משמעית לעניין זה בחקירתו הנגדית, ונראה, כי הקושי בגרסתו בעניין זה נותר בעינו, ומקשה על קבלתה כמהימנה.

ב. ההסכם בין המערער ובין חברת ב.א.ר.י, הנושא תאריך 15.02.09 (מש/2), הינו הסכם כללי, מעין "הסכם מסגרת", שעניינו, ביצוע "... עבודות גמר ומסגרות שונות ושיפוצים בפרויקטים שונים...", על ידי ב.א.ר.י. כקבלנית משנה, עבור המערער (תחת שם העוסק "הדר פרויקטים"), ובגוף ההסכם לא פורטו האתרים, תקופות ההתקשרות או התמורה.

כאשר נחקר העד מר דוד שבת לעניין זה, הבהיר כי המדובר בהסכם כללי, כאשר בנוסף לו, נערך הסכם מיוחד לכל עבודה: "קח את ההסכם הזה ותעשה בו חמוצים. אתה נותן לי הסכם כללי. לשאלת בית המשפט, אני מבהיר כי חוץ מההסכם הזה, היה הסכם נלווה מיוחד לכל עבודה. אם היינו עושים עבודה של 70,000 ₪ לעבודת נגרות, היה הסכם של 70 אלף ₪ וכן הלאה, לכל פרויקט היה הסכם שהיה כתוב כמה עבודות נגרות, כמה צבע, כמה ריצוף" (עמ' 37 לפרו' ש' 3-7).

דא עקא, המערער לא הציג הסכם נלווה כלשהו, ובפני בית המשפט נותר, לעניין זה, רק ההסכם הכללי, אשר אין בו להוכיח ביצוע עבודה כלשהי, על ידי ב.א.ר.י, עבור המערער.

אילו נערכו הסכמים כאלה, היה כמובן מקום לצפות, כי יוגשו לבית המשפט, כדי להוכיח את קשרי העבודה הנטענים עם ב.א.ר.י, ואת אמיתות החשבוניות. משלא הומצאו המסמכים כאמור, פועל הדבר לחובת המערער, ומוסיף ומחליש, את מהימנות גרסתו.

מר שבת העיד גם, כי במהלך ביצוע העבודות עבור המערער, נערך יומן עבודה, בו פורטו מדי יום הערות המפקח מטעם המזמין (עמ' 37 לפרו' ש' 28-29). גם יומן העבודה הנטען, לא הובא בפני בית משפט, וגם מחדל זה יש לזקוף לחובת המערער, במאזן הראיות.

משקלם השלילי של מחדלים אלה רב, נוכח העדר פירוט ברוב החשבוניות, ביחס לאתרים בהם בוצעו לכאורה העבודות, מה שמנע, את האפשרות לבדוק בשטח, האם ב.א.ר.י אכן ביצעה עבודות כלשהן עבור המערער.

בהקשר זה, הפנה ב"כ המשיבה בסיכומיו לקושי נוסף בגרסת המערער, בהתייחס לשש חשבוניות שהוצאו לכאורה כולן באותו תאריך 31.03.09, באופן מתמיה למדי. הסברו של

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

המערער היה, כי ככל הנראה מדובר בחשבוניות שהוצאו בגין תקופות מוקדמות, כאשר ההתחשבות נערכה במועד הנקוב בהן, וכולן מתייחסות לעבודה באתר של חברת ישראלמרי, אלא שרק באחת מהחשבוניות האמורות, מוזכר אתר ישראלמרי, בחלקן אין כל התייחסות למקום ביצוע העבודה, ובאף אחת מהן לא פורט מועד ביצוע העבודות, כך שאין כל תמיכה לגרסת המערער, והקושי הנובע מריבוי החשבוניות, בהן נקוב התאריך האמור, לא נפתר.

ג. המערער אישר כי העבודות וההתחשבות בגינן, היו כרוכים באישור של מפקח, אלא שלא הוצג בפני בית המשפט אישור כתוב לעניין זה, ביחס לעבודה כלשהי.

המערער נשאל, באשר לאופן תיעוד אישור העבודות, לצורך התארגנות, והעיד: **"היינו עובדים, אני זוכר את זה כאילו זה היה אתמול, לוקחים קרטון או חתיכת גבס מהשטח, ורושמים בצורה חוראנית כדי לא לבוא עם קלסר. לוקחים את הרישום למשרד, מעבירים את זה לחשבון.**

לשאלת בית המשפט אם שמרנו את הגבס או הקרטון, אני משיב שלפעמים כן ולפעמים לא" (עמ' 11 ש' 14-18). המערער העיד גם, כי קבלני המשנה שעבדו עימו, הגישו לו מידי חודש חשבון חלקי. המערער לא הציג חשבון חלקי כלשהו, או ראייה אחרת לעניין קיום פיקוח, לאיזו מן העבודות.

ד. סבורני, כי אין לסמוך ממצא עובדתי חיובי כלשהו, על עדותו של מר דוד שבת.

ראשית, העד עצמו אף לא ניסה לטעון, כי גרסתו היתה כולה אמת, ואישר למעשה, כי העיד גם דברים שאינם אמת. כך, כאשר נשאל, אם העיד אמת בעת חקירתו במשרדי המשיבה, השיב בתחילה: **"תראה לי למה אתה מתכוון, ואז אומר לך אם זה אמת. אני אמרתי שאני אומר מה שיש לי להגיד בבית המשפט, כל העסקאות שנקשרות ובוצעו כנגד עבודה"**. אז נשאל העד שוב, אם אמר אמת בחקירותיו, והשיב: **"לרוב"** (עמ' 31 לפר' ש' 29-25).

העד הופנה להבטחתו בעת חקירתו במשרדי המשיבה, להמציא את ספרי חברת ב.א.ר.י, והשיב: **"גם אם הבטחתי וגם אם לא, לקחו את כל הספרים"** (עמ' 34 לפר' שורה 25). מכאן ניתן להבין כי לגרסתו, הספרים נלקחו על ידי החוקרים, או על ידי אדם אחר. בחקירותיו ברשות המיסים, השיב העד אחרת, לעניין מקום הימצא הספרים – כך כאשר נשאל לראשונה היכן הספרים, השיב: **"במשרד"** (חקירה מיום 17.12.08 -מש/9, עמ' 2 ש' 25), כאשר נשאל היכן המשרד, השיב: **"המשרד היה בגדרה ונסגר וכל החומר זרוק באיזה אוטו.. פיאט אונו בצבע בורדו. האוטו חונה קבוע במגרש חניה ברובע טו באשדוד. באתי שיכור מאיזה פאב ואני לא זוכר איפה בדיוק החניון..."** (מש/9 ש' 30-27). נראה, כי שתי הגרסאות – הגרסה לפיה המסמכים נמצאים במשרד החברה, או הגרסה לפיה המסמכים

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

נמצאים ברכב במגרש חניה באשדוד – אינן מתיישבות, עם דברי העד בחקירתו הנגדית, לפיהם הספרים נלקחו, שכן, בין אם היו במשרד ובין אם היו ברכב, עובר למעצרו של העד, הרי שהוא לא יכול היה להעיד, על כך שנלקחו על ידי אדם כלשהו.

בהמשך החקירה הנגדית, הוסיף ב"כ המשיב וחקר את העד לעניין תיאור הרכב, העד השיב: **"ראית פעם בעיניים שלך פיאט אונו בצבע בורדו?"**. כאשר נשאל של מי היה הרכב, השיב: **"של דודה שלי שולה"**, אך בהמשך חזר ואישר את דבריו בחקירה, לפיהם הרכב היה שייך לחברו ששמו אבי אברהם, וכי התלוצץ כאשר העיד שהרכב שייך לדודתו, אלא שלא הסכים למסור את מספר הטלפון של מר אברהם לחוקר שחקר אותו, משום שלטענתו **"הוא בלשון המעטה, הוא איש שלא אוהב שנותנים את הטלפון שלו לאנשי חוק"** (עמ' 35 לפרו' ש' 26-5). יתכן, שהעד אכן התלוצץ, כאשר סיפר שהרכב שייך לדודתו, אך מעבר לכך שמר אברהם לא הובא להעיד, ושלא הוצגה כל ראיה מעבר לדברי העד, לעניין קיומו של הרכב הנטען, הרי התחכמותו בחלק זה של החקירה, ודאי אינה יכולה להיזקק לזכותו, לעניין הערכת מהימנות הגרסה.

מעבר לאמור, עולה קושי, לעניין איכות זכרוננו של העד, כאשר בחקירתו במשרדי רשות המיסים, העיד שאינו זוכר מה עשה קודם כניסתו לבית הסוהר בשנת 2010, ואילו חברות היו בבעלותו (חקירה מיום 21.2.11 - מש/6 עמ' 2 ש' 43-46), ואילו בחקירתו הנגדית, העיד שהוא **"... זוכר מצוין"**, את עבודתו עם המערער, ואת הפרטים עליהם נחקר (עמ' 31 לפר' ש' 17-18). כאשר עומת עם טענה שהעלה במשפט, במסגרתו הורשע בהפצת חשבוניות פיקטיביות, לפיה עבר אירוע מוחי, וכתוצאה מכך יש לו קושי בזכרון, השיב: **"עברתי אירוע מוחי לפני 5 שנים. לשאלה אם לא יכול להיות שאמרתי במשפט שלי שבגלל זה אני לא זוכר טוב, אני אומר שאני יודע למה הכוונה, בחקירות שאולו אותי על שנת 2000 ואחורה וקדימה וניסו לבלבל"** (עמ' 31 ש' 22-20).

ה. העד מר סרויה, העיד על כך שהמערער ביצע עבודה עבור חברת ישראלמריין, וכן העיד, כי ראה את מר דוד שבת פעמים רבות באתר **"... ברמה שהוא צועק על העובד. מידי פעם היה מביא לי סקיצות, או שהיה איזה פאק בחומר"** (עמ' 19 לפרו' ש' 22-20).

העד לא יכול היה להעיד על מערכת היחסים החוזית, בין המערער ובין מר שבת, ולא ידע לומר, מה היה תפקידו המדויק של מר שבת בעבודה. יודגש, כי מדברי העד נלמד שלא היה מצוי בפרטי העבודה - לדבריו, כלל תפקידו אחריות על נושא הרכב של החברה, ופיקוח כללי על שטחי הייצור, כאשר משימת הפיקוח נבעה מהיותו בנו של בעל החברה. לדברי העד, עבדו באתר קבלנים רבים, ובתקופות מסוימות הגיע מספרם ל-40, כאשר יחד עם הפועלים היו ימים מסוימים אף 150 איש באתר. מכאן, כי היכרותו את עבודתם של קבלני המשנה, הייתה מוגבלת.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 13-10-14532 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

1
2 מעבר לאמור, נוכח ההתרשמות הישירה מן החקירה, לא מצאתי לסמוך עליה ממצא לזכות
3 המערער (בין היתר, כאשר העד מסר את גרסתו לעניין היכרותו עם מר שבת, עוד קודם
4 שנשאל על כך). מכל מקום, סבורני כי עדותו אינה מספקת, כדי להוכיח, את טענות המערער
5 לעניין הקשר עם מר שבת, אשר העד לא היה צד לו.
6
7 1. המערער לא ביקש להזמין לחקירה נגדית, את עדות המשיבה, גב' מיכל פפו וגב' אפרת כהן,
8 אשר הודעותיהן, מבססות את המסקנה בדבר היות ב.א.ר.י. חברה ריקה מתוכן, ששימשה,
9 רק לייצור חשבוניות פיקטיביות והפצתן. הודעותיהן, שהינן ראיות מנהליות, אשר אין
10 חולק על קבילותן בהליך זה, לא הופרכו איפוא, וב"כ המערער אף לא הצביע על פגמים
11 בגרסתו, אשר לא נסתרה במסמכים.
12
13 המערער, גם לא ביקש להעיד את מר ברנס, על אף שהוא זה שחתם עם המערער על הסכם
14 העבודה הכללי (עמ' 17 לפרו' ש' 8-9). נוכח הרשעתו של מר ברנס בעבירות רבות של הפצת
15 חשבוניות כוזבות, נראה כי יש בסיס לסברה, כי אילו הובא להעיד, הייתה עדותו עלולה
16 להזיק למערער, מה גם שהרשעתו של מר ברנס נשענה, בין היתר, על הודאתו בחלק
17 מהמיוחס לו.
18
19 בנוסף, יש לזקוף לחובת המערער, את הימנעותו מהעדת עדים הקשורים לעניין ובהם,
20 מנהלי עבודה או אחראי קבוצות (ראיסים) שהעסיק, מפקחים באתר, או עובדים.
21
22 9. סבורני, כי אין לקבל את טענות המערער, לעניין השימוע שנערך לו, ולעניין אי המצאת
23 חומר חקירה על ידי המשיבה, עובר לקיום השימוע והגשת הערעור. פרוטוקול השימוע
24 מגלה, כי המערער היה מיוצג, לא נבצר ממנו להביא ראיות לתמיכה בגרסתו, ולא נמנע
25 ממנו לטעון, כל טענה לעניין החשבוניות שבמחלוקת.
26
27 דבריו של מר מינאי בתצהיר עדותו הראשית, לפיהם נמסר חומר חקירה למערער, כאשר
28 ביקש זאת, לא נסתרו. העד גם לא נחקר, לעניין המצאת המסמכים למערער.
29
30 נזכיר, כי המערער טען בתחילה שהמציא מסמכים שונים למשיבה (כמפורט בסעיף 41
31 לתצהיר עדותו הראשית, ור' הדיון בנקודה זו לעיל), אך בהמשך הודה שלא המציא למשיבה
32 את חומר הנהלת החשבוניות הרלוונטי, ומסמכים חיוניים נוספים המצויים לטענתו ברשותו,
33 או בהישג ידו, וממילא, אינו יכול על כן, להישמע בטענה שהמשיבה לא אפשרה לו לעיין
34 באותם מסמכים.
35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"מ 14532-10-13 בוכבזה ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

10. יש אפוא לקבל את גרסת המשיבה, לפיה, לא ביצעה חברת ב.א.ר.י פעילות כלשהיא מלבד הפצת חשבוניות כוזבות, ולדחות, את גרסת המערער, לפיה ביצעה עבורו ב.א.ר.י עבודות בנייה או שסיפקה לו פועלים. המסקנה המסתברת נוכח מכלול הראיות, הינה, כי המערער ידע שהתקשר עם חברה ריקה מתוכן, ומכל מקום, ידע שהחשבוניות לא הוצאו כדין, ואינן משקפות עסקאות אמת. מכל מקום, ברי כי לא הרים את הנטל המוטל עליו לעניין זה. לפיכך, יש לדחות את הערעור לעניין פסילת הספרים והחיוב בכפל מס. לא מצאתי, כי הקנס שהוטל על המערער הינו בלתי מידתי בנסיבות האמורות, ועל כן, יש לדחות גם ערעורו לעניין זה.

11. הערעור נדחה איפוא. נוכח היקף ההתדיינות בפועל, לרבות מספר הישיבות שהתקיימו, ובשים לב לסכומי כפל המס והקנס, ישלם המערער למשיבה הוצאות המשפט בסך 45,000 ₪.

12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ה, 28 יוני 2015, בהעדר הצדדים.

חתימה